ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AŞEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. Nr. 666 • Miercuri 28 septembrie 1960 • 8 pagini — 15 bani

CITIŢI ÎN PAGINILE 5, 6 şi 7:

Libertate şi independenţă tuturor popoarelor coloniale! Să fie rezolvată problema dezarmării generale!

(Textul prescurtat al cuvîntării rostite de N. S. Hruşciov la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.).

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Domnule preşedinte,

Stimaţi delegaţi,

Permiteţi-mi, înainte de toate, să reafirm de la această înaltă tribună deosebita însemnătate pe care poporul şi guvernul romîn o atribuie Naţiunilor Unite, ca organizaţie a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între ţări şi popoare, de a feri omenirea de calamităţile războiului, de a consolida necontenit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualei sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorează faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieţii internaţionale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înrîurire asupra întregii evoluţii a umanităţii contemporane — mă refer în primul rînd la problema abolirii sistemului colonial şi la cea a înfăptuirii programului de dezarmare generală şi totală.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualei sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroşi conducători de state şi de guverne, animaţi de simţul înaltei răspunderi pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii şi ale bunei înţelegeri între popoare. Valoroasa iniţiativă întreprinsă în acest sens de şeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic ecou, în ciuda rezervelor cu care a fost întîmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranţa că aceasta va crea condiţii propice pentru examinarea aprofundată şi soluţionarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinei de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Începutul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificaţie: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane şi a Republicii Cipru, care şi au dobîndit de curînd independenţa.

În numele poporului şi guvernului romîn adresez din toată inima noilor ţări independente un călduros salut, expresie a sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate şi independenţă naţională.

Apariţia noilor state naţionale şi mişcarea înainte pe care o determină este unul din afluenţii largului şi puternicului şuvoi al forţelor sociale care imprimă în vremea noastră direcţia dezvoltării istorice.

Lărgirea cadrului Organizaţiei Naţiunilor Unite o apropie de momentul cînd ea va deveni cu adevărat universală, contribuind la întărirea autorităţii şi eficacităţii ei. Creşterea numărului statelor africane în O.N.U. este privită însă cu răceală de anumite cercuri din Occident, ceea ce reflectă starea de spirit a acelui grup de state care este preocupat să-şi menţină poziţia dominantă în O.N.U. O asemenea concepţie nu are nimic comun cu principiile O.N.U. şi cu atît mai puţin cu sarcina pentru care a fost creată: apărarea păcii şi securităţii internaţionale.

Carta O.N.U. a fost elaborată pentru a servi interesele tuturor statelor, conţinînd acele principii care trebuie să stea la baza acţiunilor lor comune în vederea menţinerii păcii şi securităţii, dezvoltării relaţiilor prieteneşti între naţiuni, realizării cooperării internaţionale.

Romînia, ca şi celelalte state socialiste privește O.N.U. ca organizaţie internaţională al cărei prestigiu şi eficacitate vor fi cu atît mai mari cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Noi ne am călăuzit şi ne călăuzim de ideea că respectul pentru Cartă este o condiţie vitală pentru O.N.U. şi că, mai devreme sau mai tîrziu, tot mai multe state vor ajunge la concluzia că interesele păcii cer ca principiile Cartei să nu fie sacrificate pe altarul unor interese înguste sau de moment.

Nu putem să nu observăm însă că

atitudinea guvernului S.U.A. şi a aliaţilor săi în problema recunoaşterii drepturilor Chinei şi a admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U. este ghidată de calcule şi interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoaşterii drepturilor marelui popor chinez, o mare organizaţie internaţională ca O.N.U. să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea O.N.U. de aportul uneia dintre marile puteri, Republica Populară Chineză, împiedicarea sistematică a marelui popor chinez de a-şi ocupa locul legitim la O.N.U. constituie una din cele mai grave loviturі date prestigiului acestei organizaţii şi eficacităţii ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă.

PENTRU A-ŞI PUTEA INDEPLINI MAREAŢA EI MISIUNE ISTORICĂ — DE A FERI OMENIREA DE CATACLISMUL UNUI RĂZBOI DISTRUGĂTOR, O.N.U. TREBUIE SĂ DEVINĂ O ORGANIZAŢIE CU ADEVĂRAT UNIVERSALĂ ÎN CARE TOATE STATELE ŞI POPOARELE SĂ ŞTIE CĂ AU UN REAZIM SIGUR, UN ARBITRU DREPT ŞI NEPARTINITOR, UN ORGANISM CARE, PRIN INSĂŞI COMPOZIŢIA ŞI STRUCTURA LUI, SĂ FIE FIDEL MARILOR PRINCIPII INSCRISE ÎN CARTA.

Dezarmarea — problema centrală a vieţii contemporane

Domnilor delegaţi,

Importanţa pe care guvernul romîn o acordă actualei sesiuni a Adunării Generale decurge, în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieţii internaţionale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultimă analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferinţele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi izbăvită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înfăptui dezarmarea generală şi completă corespunde nobilei năzuinţe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societăţii umane o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre şi propriile lor energii, pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna înapoierea, sărăcia şi foametea, să înflorească relaţiile paşnice, de colaborare rodnică şi prietenie între ţări şi popoare.

În zilele noastre nu mai e cu putinţă ca vreun stat, ori unde ar fi situat şi oricare ar fi puterea lui militară şi economică, să împingă omenirea într-un conflict armat fără a suferi el însuşi consecinţele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagraţii, vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele funeste ale acestela. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănţuirea şi ducerea războiului a devenit o problemă care priveşte direct toate statele.

Adunarea Generală O.N.U. constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înfăptuiască ţelul comun — dezarmarea generală şi completă.

Ca unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul romîn a examinat cu cea mai mare atenţie această problemă şi, cu permisiunea dv., voi expune pe scurt adunării unele concluzii ce se impun.

Mai întîi ţin să reafirm de la această tribună că deşi noi nu subestimăm obstacolele şi dificultăţile care stau în calea dezarmării generale şi complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă şi puterile occidentale vor da dovadă de luciditate şi realism.

În Occident se aud glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie", „o himeră", aşa cum s-a pronunţat unul dintre antevorbitori. Dar este oare utopie a analiza curajos situaţia primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există astăzi suficiente bombe atomice şi cu hidrogen pentru distrugerea civilizaţiei umane, şi a trage concluzia — singura logică şi înţeleaptă, — că cea mai sigură metodă de a evita un asemenea cataclism este însăşi distrugerea radicală şi completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist" a continua cursa nebună a înarmării atomice şi a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraş din categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist" a ţine în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare şi a le trimite în misiuni de patrulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război, ca urmare a unei neglijenţe sau a unui act irresponsabil?

Dezarmarea generală şi completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a O.N.U. a fost pusă la ordinea zilei ca o sarcină urgentă şi vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar în ciuda recomandărilor rezoluţiei O.N.U. şi în ciuda eforturilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noştri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibilă continuarea negocierilor. Repetatelor străduinţi ale U.R.S.S. şi celorlalte state socialiste, de a merge în întîmpinarea părţii occidentale, reprezentanţii S.U.A. şi ai aliaţilor lor le au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală şi completă şi printr-o serie de tactici obstrucţioniste care demonstrau în fond lipsa de dorinţă de a trece la înfăptuirea sarcinii trasate prin rezoluţia Adunării Generale. Este evident că ţările socialiste nu puteau accepta transformarea tratativelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor şi într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaţionale, care urmărea tratativele acestea cu speranţa că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că impasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziţiei negative a părţii occidentale, poate şi trebuie să fie depăşit.

TOCMAI ACEASTA ESTE SARCINA ADUNĂRII GENERALE.

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

DUPĂ PĂREREA DELEGAȚIEI ROMÎNE PREVEDERILE FUNDAMENTALE ALE TRATATULUI PENTRU DEZARMARE GENERALĂ ȘI COMPLETĂ PROPUSE LA ACEASTĂ SESIUNE DE ȘEFUL GUVERNULUI SOVIETIC, N. S. HRUȘCIOV, CONSTITUIE O BAZĂ SERIOASĂ PENTRU O ABORDARE CONCRETĂ ȘI CONSTRUCTIVĂ A PROBLEMEI ȘI PERMITE ADUNĂRII GENERALE SĂ GĂSEASCĂ IEȘIREA DIN IMPAS.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne efectul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

In această privință poziția S.U.A. își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că S.U.A. trebuie „să cîștige o poziție de forță", idee care revine ca un leit-motiv în toate declarațiile menționate.

In practică, această atitudine s a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

Nu este oare clar că dacă acesta va fi și pe viitor cursul pe care îl vor urma S.U.A., va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necorespunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingherită a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului romîn, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducerea lor în viață ar pune frînă imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la țintă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri bugetare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri nu numai că ar stăvili cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, reducerea forțelor armate, și în special ale S.U.A. și U.R.S.S., la un nivel de 1,7 milioane soldați, lichidarea bazelor straine, interzicerea lansării de rachete cu scopuri militare, obligația de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor, precum și reducerea corespunzătoare a bugetului militar. Tocmai acest element esențial, care operează din primul moment, este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor S.U.A.?

Studierea atentă a propunerilor americane, inclusiv acea din 27 iunie a.c., arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, S.U.A. prevăd numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de depozitare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2,5 milioane soldați pentru S.U.A. și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectorii ar începe să voiajeze, iar între timp — și este vorba desigur de o perioadă îndelungată — cursa înarmărilor s-ar desfășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază, urmînd ca pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Aceasta însă înseamnă că statele semnatare nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare pînă la atingerea obiectivului final: dezarmarea generală și completă.

In aceste condiții nimic nu va putea împiedica un stat sau altul ca după consumarea fazei întîia, adică după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuviință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanime privind dezarmarea generală și completă votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din control subiectul celor mai variate speculații, s-au eschivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete demonstrează cu prisosință că U.R.S.S. și celelalte state socialiste, interesate în cel mai înalt grad să se asigure că măsurile de dezarmare sînt scrupulos respectate, fac eforturi pentru a muta discuția despre control de pe terenul speculațiilor abstracte pe terenul discuției practice și rodnice — singura metodă care poate scoate o problemă controversată din impas.

Delegația romînă apreciază că documentul sovietic „Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și totală" oferă Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării, și anume aspectul ei economic legat de problema ajutorării țărilor slab dezvoltate

Grava rămînere în urmă, economică, socială și culturală a multor țări din Asia, Africa și America Latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsat vreme îndelungată asupra acestor țări.

Deși în ultimii ani problema ajutorării economice a țărilor slab dezvoltate este mult discutată, situația continuă să rămînă critică. Mai mult, statisticile Organizației Națiunilor Unite arată că venitul pe cap de locuitor al acestor țări în loc să crească a continuat să scadă. Comisia economică a O.N.U. pentru America Latină constata recent că în 1959 economia țărilor din acest continent a fost lovită de o nouă scădere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încoace.

Soluția eficace pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera, ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America Latină, a moderniza agricultura lor și a spori producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări este ca ea să nu implice nici un fel de condiții de natură politică, nici un fel de imixtiuni în treburile interne ale țărilor ce urmează să beneficieze de ajutor. Ajutorul trebuie atribuit în condiții care să ducă la consolidarea independenței politice și economice a acestor țări, la avîntul forțelor lor de producție, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerințelor materiale și culturale ale populației lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață întregii populații a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități.

Pentru lichidarea definitivă și radicală a orînduielilor colonialiste

Domnilor delegați,

Infăptuirea țelurilor O.N.U. este inseparabil legată de realizarea aspirațiilor tuturor popoarelor spre libertate și independență, de lichidarea definitivă și radicală a rînduielilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale și popoarele înrobite, O.N.U. să se situeze hotărît și fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem: el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, ținuți în bezna inculturii.

Colonialismul înseamnă ciopîrțirea arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea samavolnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial

Războiul sîngeros din Algeria, expedițiile de pedepsire din Kenya, cruntul regim de teroare și violență din Angola și Mozambic, răpirea celor mai elementare drepturi umane populației autohtone din Africa de Sud, bombardarea din avioane a populației din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiștii pentru înăbușirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie și eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiștii s-au dovedit deosebit de iscusiți în jefuirea țărilor coloniale. Este știut că solul și subsolul Africii dispun de avuții nemăsurate — de la uriașele zăcăminte de diamante, uraniu și alte minerale de tot felul, pînă la vastele întinderi de pămînt propice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuții se află în mîinile marilor corporații străine care storc beneficii fabuloase din exploatarea lor și a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investițiile directe ale S.U.A. în Africa în perioada 1947—1954 se cifra anual la 33 la sută față de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare statisticile O.N.U. arată că venitul pe cap de locuitor al unor țări ca Kenya, Uganda, Tanganica, este respectiv de 24, 32 și 40 ori mai mic decît în S.U.A. și de aproximativ 14 și 16 ori mai scăzut decît în Anglia sau Franța.

Nici un fel de povești despre „misiunea civilizatoare" a colonialiștilor nu pot să ascundă faptul zguduitor că după mai bine de un secol de asemenea „misiune" întreprinsă de colonialiștii belgieni în Congo, nu au existat la proclamarea independenței decît 14 congolezi cu studii superioare, nici un medic, nici un ofițer și nici cadre administrative cu experiență.

Poporul romîn se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și neîntîrziată a acestui sistem blestemat care face să se cutremure de rușine pe oricine se simte om.

GUVERNUL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE SALUTĂ ȘI SPRIJINĂ DECLARAȚIA CU PRIVIRE LA ACORDAREA INDEPENDENȚEI ȚĂRILOR ȘI POPOARELOR COLONIALE, PROPUSĂ DE U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor sub tutelă și altor teritorii fără guverne proprii, independență completă și libertate în construirea statelor naționale, în conformitate cu voința liber exprimată și dorința popoarelor — și de a se elimina toate pozițiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închiriate pe teritoriile altor state.

Noi considerăm că aderarea la principiile Cartei O.N.U. a devenit incompatibilă cu oprimarea colonială săvîrșită de către state-membre ale O.N.U. și că a sosit timpul ca O.N.U. să cheme toate guvernele să respecte cu stricteță principiile Cartei privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane și pentru integritatea teritorială a tuturor statelor fără excepție, nepermițînd nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziția față de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale O.N.U.: sînt ele **pentru** sau **contra** principiului nobil înscris în Cartă privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor? **Doar nu poți să fii pe de o parte pentru libertate, iar pe de altă parte să sprijini colonialismul, care se află într-o opoziție ireconciliabilă cu ideea libertății popoarelor.**

Cum se poate oare concepe înfăptuirea unui program de măsuri economice, politice și culturale în Africa — la care s-a referit în cuvîntarea sa președintele Statelor Unite — fără a lua o poziție clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut și face să sufere popoarele africane, care a împiedicat și împiedică dezvoltarea economică, politică și culturală a Africii?

Făcînd să răsune în această Adunare glasul Africii, președintele Republicii Ghana, dr Nkrumah, a declarat că „atît timp cît un singur metru de pămînt african rămîne sub dominație străină, lumea nu va cunoaște pace... Națiunile Unite trebuie să cheme toate statele care au colonii în Africa să acorde independența completă teritoriilor care se mai află sub stăpînirea lor".

Astăzi, cînd discutăm Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegației americane de „Declarația independenței" votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declară lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic și transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber și independent

Este oare prea mult ca astăzi, după 184 de ani de la această declarație, să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jug colonial să se bucure de libertatea și independența pe care poporul american a dobîndit-o atunci?

Oare cîte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul S.U.A. să fie de acord că și alte popoare au același drept de a fi eliberate de sub dominația colonială?

Stimați delegați,

Insăși realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea și securitatea internațională cere ca O.N.U. să ia hotărît în mîini problema lichidării sistemului colonial

Robia colonială este nu numai rușinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, dar și una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

In această ordine de idei trebuie notat că într-un mare număr de țări africane există baze militare, navale și aeriene aparținînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar N.A.T.O. Asemenea baze militare străine există nu

(Continuare în pag. a 3-a)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. a 2-a)

numai în țările de pe țărmul nordic, ci și în adîncul continentului african. Nu de mult, primul ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia cca 70 de milioane dolari, au fost create „la insistența N.A.T.O.", iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda Urundi. De asemenea, ziare din Africa de sud au anunțat că în Rodezia a fost amenajat un teren pe care se instalează principala bază N.A.T.O. menită să fie folosită de avioane reactoare de vînătoare și bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time" a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli, ca pe un „aerodrom cheie în încercuirea Moscovei de către aviația strategică a S.U.A."

Dacă ținem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din N.A.T.O. sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unitățile de aviație și flotele aparținînd N.A.T.O. sînt îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste și altor țări iubitoare de pace, ci și împotriva mișcării de eliberare din Africa și pentru menținerea prin teroarea armelor a pozițiilor politice și economice ale imperialiștilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor și liderii lor politici care reprezintă aspirațiile de eliberare de sub jugul colonial și de consolidare a independenței, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă la care le expune existența și sporirea bazelor și trupelor N.A.T.O. pe teritoriul african. Vechea și răsuflata gogoriță a „pericolului comunist" este fluturată în Africa de colonialiști pentru a distrage, în realitate, atenția de la planurile lor de transformare a Africii într-o mare bază de operațiuni militare ale pactului N.A.T.O.

Doar, așa cum au arătat în repetate rînduri reprezentanții guvernului provizoriu algerian, războiul sîngeros împotriva poporului algerian, care luptă cu abnegație pentru libertatea sa, n-ar fi fost posibil fără sprijinul politic și militar acordat Franței de aliații din N.A.T.O.

Complotul agresiv împotriva independenței și integrității Congoului, desfășurat de cercurile colonialiste cu sprijinul N.A.T.O., reprezintă un nou și izbitor exemplu în această privință. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmărește evoluția situației din Congo, cu atît mai mult cu cît în această evoluție sînt angajate înseși autoritatea și prestigiul Organizației Națiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toți cei care sînt sincer devotați cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central care a făcut apel la O.N.U. pentru a restabili ordinea și legea în Congo, în loc să îndeplinească fidel rezoluțiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independența și integritatea teritorială a Republicii Congo, comandamentul O.N.U. și secretarul general au acționat în vederea subminării guvernului central și s-au situat de partea rebelilor, în spatele cărora stau colonialiștii belgieni și aliații lor din N.A.T.O.

Nici un fel de pretinse argumente juridice și nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că în cele trei luni cît au durat operațiunile O.N.U. în Congo, guvernul central a fost subminat și lipsit de mijloace pentru a-și afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voința poporului a fost interzis — în timp ce forțele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, instruite și înarmate de colonialiștii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului O.N.U.

Este clar că situația la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor și obiectivelor colonialiștilor belgieni și sprijinitorilor lor din N.A.T.O. și dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegația română consideră că Adunării Generale a O.N.U. îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situației din Congo, pentru a crea, însfîrșit, poporului congolez acele condiții la care îi dau deplin drept lupta sa eroică pentru independență națională, libertate și viață mai bună.

Promovarea principiilor coexistenței pașnice — rațiunea existenței O.N.U.

Domnilor delegați,

Promovarea principiilor coexistenței pașnice și a dezvoltării relațiilor de colaborare multilaterală între state în vederea menținerii și consolidării păcii reprezintă însăși rațiunea de a fi a Organizației Națiunilor Unite.

Numai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude însuși termenul de coexistență pașnică din vocabularul Națiunilor Unite, în timp ce astăzi constatăm cu satisfacție că, de la tribuna O.N.U., numeroși reprezentanți ai statelor membre recunosc în coexistența pașnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităților contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenția sa reprezentantul Braziliei că o premisă a relațiilor pașnice între state este luarea în considerare a existenței unor state cu regimuri sociale diferite, fie că acest lucru place sau nu, și că, întrucît soluția războiului se demonstrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluționarea problemelor erei noastre este aceea a tratativelor.

Este incontestabil că principiile coexistenței pașnice cuceresc o adeziune tot mai largă în întreaga lume; am face însă un prost serviciu cauzei păcii dacă am trece cu vederea faptul că aceste principii au și adversari înverșunați.

Așa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două linii, două orientări în materie de relații internaționale: o orientare bazată pe principiile coexistenței pașnice, care urmărește întărirea și dezvoltarea continuă a bunelor relații între state, eliminarea încordării internaționale și rezolvarea la masa tratativelor a litigiilor dintre state, o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece și al cursei înarmărilor — duce la organizarea de acțiuni agresive și la imixtiuni grosolane în treburile interne ale altor țări, la crearea și întreținerea focarelor de neliniște, periclitînd grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenței pașnice îi face chiar pe acei care subminează și împiedică aplicarea lor în viața internațională să invoce aceste principii, temîndu-se ca adevăratele lor gînduri și intenții să nu fie la iveală. De aceea popoarele lumii și reprezentanții lor trebuie să manifeste luciditate și vigilență, călăuzindu-se în aprecierea poziției fiecărui guvern după fapte și nu după simple declarații.

Cum se pot împăca declarațiile de atașament pentru cauza păcii cu politica de sporire an de an a cheltuielilor de înarmare și a pregătirilor militare ale S.U.A., cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar și a încălcării suveranității altor state, care și-a găsit expresia în cunoscutele incursiuni agresive ale avioanelor americane „U-2" și „RB-47" deasupra teritoriului sovietic? Cum se pot împăca asemenea declarații cu actele ostile împotriva eroicului popor al Republicii Cuba care a pășit ferm pe calea independenței sale naționale?

Chiar acum, cînd în Adunarea Generală a Națiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internațională tocmai asupra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se desfășoară mari manevre militare ale N.A.T.O. care provoacă neliniște și sporesc psihoza de război.

Aceleași cercuri al căror exponenți afirmă că sînt preocupați de dorința de a preveni dezlănțuirea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere, organizează zborurile aviației strategice americane și engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul dezlănțuirii unui război accidental și menținînd o stare de permanentă amenințare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnilor delegați, una din acele țări care au avut de suportat grave distrugeri, unul din acele popoare care au avut de îndurat grele suferințe din cauza militarismului german, atît în primul cît și în cel de-al doilea război mondial.

Împreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărim cu legitimă îngrijorare înarmarea accelerată a militariștilor revanșarzi din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. În prezent conducerea Bundeswehrului, cu girul și aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică înzestrarea Republicii Federale Germane cu arme nucleare, iar cercurile conducătoare ale N.A.T.O. nu fac un secret din intenția lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. **Toate acestea transformă Germania occidentală în principalul focar al încordării și primejdiei de război în Europa și în lumea întreagă.**

Interesele păcii cer impetuos realizarea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democrate Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărîrile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. trebuie să contribuie la înlăturarea pericolelor grave ce amenință pacea, să pună capăt încălcării normelor îndeobște recunoscute ale relațiilor dintre state și nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Încercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul S.U.A. la O.N.U., de a absolvi de păcate pe promotorii războiului rece și pe partizanii regimului colonialist, dovedește că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaționale. Iritarea este un prost sfetnic iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri concrete și constructive pentru rezolvarea problemelor vitale ale relațiilor internaționale și ale evoluției istorice a umanității.

Punctele înscrise de statele socialiste și de alte țări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca și propunerile cu care ele au venit în fața Adunării Generale urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii noastre — întărirea păcii și securității generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independență și suveranitatea națională.

Propunerile guvernului romîn, contribuție activă la menținerea și consolidarea păcii

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al O.N.U., fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuție proprie, activă, la afirmarea concretă a principiului coexistenței pașnice în relațiile internaționale, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat: „ACȚIUNI PE PLAN REGIONAL ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂȚIRII RELAȚIILOR DE BUNĂ VECINĂTATE ÎNTRE STATE EUROPENE APARȚININD UNOR SISTEME SOCIAL-POLITICE DIFERITE".

Guvernul romîn consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capătă o însemnătate deosebită atît pentru țările direct interesate, cît și pentru pacea și securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterală sau orice alte instrumente de înțelegere regională cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de neîncredere și încordare în relațiile dintre state, cum sînt bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente intervenite între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente și valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se știe, guvernul romîn a propus încă din 1957 o astfel de înțelegere între statele regiunii balcanice și a reînnoit propunerile sale în anul 1959.

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor țărilor balcanice și ar depăși cu mult ca importanță limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înțelegeri ar crea totodată condiții din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale și ajutorului reciproc, în folosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relațiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu pledează nu împotriva inițiativei guvernului romîn, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că țările socialiste din Balcani și-au exprimat în repetate rînduri dorința de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte țări și au făcut propuneri în acest sens. Propria experiență a guvernului romîn confirmă că, atunci cînd există bunăvoință de ambele părți, problemele în litigiu se pot rezolva, conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înțelegeri a statelor balcanice nu implică renunțarea la sistemele de alianță din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relațiilor bilaterale, pentru care există azi posibilități mult sporite față de trecut.

Am putut constata cu satisfacție că propunerile guvernului romîn sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică și se bucură de interes și de simpatie în opinia publică din toate țările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înțelegerii balcanice corespunde pe de-a întregul intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum și interesului general al menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul romîn reînoiește propunerea cu privire la încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcano-adriatică și s-o transforme într-o zonă din care să

(Continuare în pag. a 4-a)

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-

(Urmare din pag. a 3-a)

fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor şi armelor nucleare. Ne exprimăm speranţa că atît guvernul grec cît şi noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării şi înţelegerii, de întărire a securităţii popoarelor din această regiune.

Domnule preşedinte,

Oricare ar fi concepţiile noastre politice sau filozofice, dacă milităm pentru pace, dacă ne este scumpă viaţa şi munca creatoare a oamenilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate şi pregătite pentru viaţă vlăstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învăţate să preţuiască omul şi realizările sale materiale şi spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creaţiilor umane, al urii rasiale şi naţionale, al militarismului şi războiului.

Fapte recente arată că cercuri influente din anumite ţări fac eforturi pentru a inocula tineretului veninul intoleranţei faţă de oameni, îndeosebi faţă de cei de altă rasă, al revanşismului şi al agresiunii, în scopul de a-l adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinderii şi păcii.

Pornind de la ideea că tînăra generaţie poate şi trebuie să joace un rol important, un rol activ, în favorizarea ţelurilor păcii şi coexistenţei paşnice, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a punctului intitulat: „MĂSURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RÎNDURILE TINERETULUI A IDEILOR PĂCII, RESPECTULUI RECIPROC ŞI ÎNŢELEGERII ÎNTRE POPOARE".

Considerăm că Adunarea Generală O.N.U. ar aduce un real serviciu cauzei păcii, dacă ar recomanda guvernelor şi organizaţiilor specializate să acorde o atenţie sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc şi înţelegerii între popoare şi ar iniţia elaborarea unei convenţii internaţionale în acest sens.

GUVERNUL ROMÎN NADAJDUIEŞTE CĂ PROPUNERILE SALE, ATÎT CEA REFERITOARE LA ÎNŢELEGERILE REGIONALE, CÎT ŞI ACEEA PRIVIND ÎNDRUMAREA TINERETULUI, VOR GĂSI ÎNŢELEGERE ŞI SPRIJIN DIN PARTEA STATELOR MEMBRE ALE ORGANIZAŢIEI NOASTRE.

Domnilor delegaţi,

Ducînd cu consecvenţă o politică de pace şi de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă şi-a concentrat eforturile pentru continua dezvoltare a economiei sale naţionale şi ridicarea bunăstării materiale şi culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una din ţările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu agricultură primitivă. În acea vreme, ţării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporţii de masă, mortalitatea infantilă ridicată şi bolile endemice.

Cunoaştem din propria noastră experienţă, stimaţi delegaţi, care sînt rezultatele dezastruoase ale dependenţei de monopolurile străine pentru viaţa politică şi economică a unei naţiuni. Monopolurile străine, care au dominat zeci de ani în ţara noastră, au frînat dezvoltarea economiei, au jefuit bogăţiile sale naturale şi au exploatat munca harnicului popor romîn. Romînia importa aproape toate maşinile şi utilajele şi era nevoită să-şi vîndă grînele pe seama subalimentaţiei cronice a populaţiei. Luîndu-şi soarta în propriile mîini şi devenind stăpîn pe bogăţiile ţării, poporul romîn le valorifică conform cu propriile sale interese, sporind continuu forţa economică a ţării.

Industria naţională a crescut într-un ritm accelerat. Producţia ei depăşeşte de cinci ori volumul antebelic, iar în anul 1965, în conformitate cu planul de şase ani, producţia globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producţie a vechii Romînii.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de maşini, industria energetică, chimică şi a petrolului. Producem azi maşini-unelte felurite, tractoare, combine şi alte maşini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracţiei şi prelucrării complexe a petrolului şi două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum şi dezvoltării celor existente, rămînînd şi disponibilităţi însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîrşitul anului 1965 ea va fi complet mecanizată, dispunînd de circa 150.000 de tractoare, precum şi de toate celelalte maşini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul naţional este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938; pînă în anul 1965 va creşte de aproximativ patru ori şi jumătate în comparaţie cu acelaşi an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populaţii. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori faţă de anul 1938.

Cheltuielile social culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezinte în 1959 un sfert din bugetul total al statului. Însemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învăţămîntului elementar, mediu şi superior pentru crearea unor condiţii tot mai bune de educaţie a copiilor şi tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învăţămîntului, dezvoltarea reţelei şcolare, fac învăţămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor şi întregului tineret.

O deosebită atenţie se acordă formării cadrelor naţionale de tehnicieni şi alţi specialişti pentru nevoile industriei, agriculturii şi transporturilor, ştiinţei şi culturii. Numărul inginerilor a crescut în ţara noastră de la 9.000 cîţi erau în 1938 la 60.000 în anul 1960.

Populaţiei îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. Romînia se numără astăzi printre primele zece ţări din lume în ceea ce priveşte numărul medicilor la mia de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenţei sale politice şi economice faţă de puterile imperialiste. Rezultatele obţinute sînt efectul unei politici dictate de interesele fundamentale ale ţării şi de necesităţile dezvoltării ei pe calea progresului.

În dobîndirea rezultatelor schiţate sumar aici un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare şi într-ajutorare dintre ţările socialiste şi sprijinul permanent şi multilateral de care se bucură ţara noastră din partea Uniunii Sovietice; în mod deosebit poporul nostru preţuieşte ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza avîntului întregii economii naţionale.

Domnule preşedinte,

Profundele transformări înfăptuite în ţara noastră provoacă, aşa cum este şi firesc, nemulţumirea adversarilor progresului social, a exponenţilor politicii de dominaţie imperialistă asupra altor popoare.

Aceştia sînt inspiratorii feluritelor acţiuni provocatoare de grosolană imixtiune în treburile interne ale ţării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a aşa-numitei „săptămîni a naţiunilor captive" patronată de personalităţi oficiale din S.U.A.

Promotorii războiului rece îşi îngădue, adeseori, să adreseze poporului nostru stăpîn pe destinele sale, promisiuni de „eliberare".

Îi întrebăm pe aceşti „eliberatori" nechemaţi: de ce anume doriţi să eliberaţi poporul romîn? De industria sa naţională, în plină dezvoltare, de bogăţiile ţării pe care poporul romîn le valorifică azi în interesul prosperităţii sale, de dreptul la muncă, la învăţătură, la odihnă, la asistenţă sanitară, de libertăţile asigurate în mod efectiv de orînduirea noastră socialistă?

Poporul romîn cunoaşte suficiente exemple ale modului în care concepeţi libertatea, acolo unde vă mai puteţi impune voinţa!

Ne-am referit aici la aceste acţiuni provocatoare al căror ecou s-a făcut auzit şi în această sală, pentru a atrage atenţia Adunării Generale asupra unela din formele războiului rece care alimentează tensiunea internaţională, încalcă normele relaţiilor între state şi care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizaţia Naţiunilor Unite.

Domnilor delegaţi,

În încheiere, permiteţi-mi să exprim poziţia delegaţiei romîne în problema îmbunătăţirii şi perfecţionării activităţii O.N.U.

În această problemă noi pornim de la ideea că într-o lume în care există state cu diferite sisteme economice şi politice, O.N.U. îşi poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că O.N.U. trebuie să fie un centru de armonizare a eforturilor tuturor naţiunilor în vederea scopurilor comune, menţinerea păcii şi securităţii, dezvoltarea relaţiilor prieteneşti între naţiuni, realizarea cooperării internaţionale.

Trebuie să se ţină seama că în măsura în care s-a încercat şi se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar de a-şi asigura în O.N.U. o poziţie dominantă şi de a impune astfel hotărîri care servesc exclusiv intereselor sale şi care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeaşi măsură se diminuează capacitatea acestei organizaţii de a-şi îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Doar nimeni nu va accepta un arbitru despre care ştie de la început că favorizează partea opusă.

De aceea, aş vrea să arăt, domnilor delegaţi, că a propune înlăturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea O.N.U. ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al O.N.U. şi a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor O.N.U. înseamnă a întări Organizaţia Naţiunilor Unite şi a face din ea un real şi puternic instrument de menţinere a păcii şi securităţii internaţionale.

Era desigur de aşteptat ca acei care au folosit pînă acum poziţiile lor dominante în O.N.U. pentru a-şi impune politica lor să reacţioneze la aceste propuneri aşa cum reacţionează totdeauna în istorie acei care sînt confruntaţi cu perspectiva de a şi pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cerut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoţite de strigătele celor privilegiaţi care prevesteau că, odată cu pierderea privilegiilor lor, va izbucni o criză care va face să piară totul. În realitate n-au pierit decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască şi să se dezvolte. Aceasta este valabil şi pentru o organizaţie internaţională ca Organizaţia Naţiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizaţia noastră.

Restructurarea aparatului executiv al O.N.U. şi, în special, a secretariatului general este o cerinţă pe care o ridică însăşi viaţa internaţională a zilelor noastre, însăşi necesitatea imperioasă ca O.N.U. să poată deveni un instrument eficace în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. Aceasta o demonstrează şi cele petrecute în Congo unde secretarul general al O.N.U., dl. Hammarskjoeld, a acţionat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor colonialiste, în loc să asigure îndeplinirea hotărîrilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertăţii şi independenţei poporului congolez.

În actuala structură, secretarul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărîrilor O.N.U. Cu atît mai puţin poate asigura secretariatul general, în prezenta lui structură, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al O.N.U. va trebui să le asume în viitor.

Este ştiut, de pildă, că, în legătură cu înfăptuirea dezarmării generale şi complete, se va ridica problema creării unor forţe armate internaţionale ale O.N.U., care urmează a fi folosite conform hotărîrilor Consiliului de Securitate, organul însărcinat de Cartă să menţină pacea şi securitatea internaţională.

Îndeplinirea unor asemenea hotărîri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al O.N.U.

Se ridică deci chestiunea: ce ga-

Delegaţia R. P. Romîne, în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, la sesiunea Adunării Generale a O.N.U., în timpul lucrărilor

ranţie vor
care comp
executiv v
tăririle luat
pentru a se
unui stat
triva inter
de state?

Este lim
serios şi r
gurării păc
ţionale nu
că acestei
dea un răsp

DELEGA
DERA CA
FACATOR
REA U.R.S
CUTIV SA
DINTR-O
SECRETAR
TREI REP
PELOR DE
PUN O.N.U
ŢININD AI
TALE, STA
CELE NEU

O asemer
mei constitu
tatea aparat
se va desfă
vitate.

Delegaţia
ture părerii
antevorbitor
nientele per
tăţii normal
a faptului
New York.

Delegaţia
ceastă adun
rinţa de a
rezolvarea
nea de zi.

Am păşit
dînd expresi
şi preţuire
porul romîn
can; eram c
ţii îndreptăţ
oraşul în ca
rile acestui
lor să găsim
activităţii lu
bunei înţeleg

Am consta
tul cînd la s
legaţiile a a
printre care
reprezentate
verne, aici,
şoară una di
cercări de a
naţională pri
ostile, şicanat
luate de ofici
aşa zisele
huligani,
de drept con
sau cu ora.
imaginea obiş
tel „lumi libe
inspiratorii tu
provocatoare.

**Delegaţia r
ficată părerea
problema găsi
tru O.N.U. în
asigura desfă
condiţii demn
ţiilor şi a orga**

**Domnule pr
Stimaţi del**

Popoarele l
dejdi în acea
teaptă ca Adu
seacă drumul
blema dezarmă
tru a înfăptui
şi completă, tr
năzuinţa nobilă
fără războaie.
narea Generală
tru abolirea d
colonialist şi s
care mai sufe
niale porţile l
umane. Ele aş
Generală să co
cetarea acţiuni
pacea şi încal
suveranităţii n
ca Organizaţia
devină cu a
efectiv al apăr
ţii internaţiona

In încheiere
mulţumesc pent
să exprim urar
sesiuni să core
teptări ale pop

Libertate și independență tuturor popoarelor coloniale!
Să fie rezolvată problema dezarmării generale!

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite rezumatul cuvîntării rostite de N. S. Hrușciov în cadrul dezbaterii generale la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

La începutul discursului său N. S. Hrușciov a subliniat că în lume nu există o adunare de mai mare răspundere a reprezentanților de state decît trebuie să fie aceasta.

Astăzi s-au adunat aici pentru a examina problemele internaționale de cea mai mare importanță, delegați reprezentînd acum aproape 100 de state. In curînd se vor afla printre noi delegații noilor membri ai Organizației Națiunilor Unite. Nu putem decît să salutăm cu toții acest eveniment pentru că dorim ca în Organizația Națiunilor Unite să fie reprezentate cu adevărat toate statele.

Epoca noastră este epoca unei reînnoiri impetuoase a formelor de existență a societății omenești, a unui avînt fără precedent spre supremația asupra forțelor naturii, a unui avînt fără precedent spre o orînduire socială mai înaintată. Cu toate că trăim în secolul al XX-lea, se mai observă încă rămășițe ale secolelor trecute, mai mult decît atît — reminiscențe ale barbariei. Conținutul principal al realității noastre — a constatat N. S. Hrușciov — este lupta a două tendințe, a două linii în relațiile internaționale. O linie se îndreaptă spre destinderea încordării internaționale, încetarea cursei înarmărilor, dezvoltarea colaborării internaționale și eliminarea războaielor din viața societății.

Există însă și o a doua linie și nu avem dreptul s-o trecem sub tăcere. Aceasta este linia aițișarii „războiului rece", ea duce la intensificarea neînfrînată a înarmărilor, la distrugerea tuturor pilonilor colaborării internaționale, cu toate consecințele periculoase decurgînd de aici.

(Telefoto de la New York)

Subliniind că Organizația Națiunilor Unite a fost creată tocmai în numele victoriei cauzei păcii și a liniștei, în numele slujirii cauzei păcii și securității popoarelor, N. S. Hrușciov și-a exprimat speranța că hotărîrile care vor fi adoptate de actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. „ne vor apropia pe toți de realizarea țelului întregii omeniri — de pace și dreptate".

N. S. Hrușciov a salutat apoi statele Africii. Mă bucur — a spus el — de posibilitatea ce mi s-a oferit ca, în numele poporului sovietic, să salut călduros, sincer și din inimă statele admise recent ca membre în O.N.U., și să le transmit urări de fericire și prosperitate.

Țările care au scuturat jugul colonialismului reprezintă o uriașă și activă forță a păcii.

I. Politica de pregătire a războiului și de încălcare a drepturilor suverane ale popoarelor trebuie condamnată și curmată

În continuare N. S. Hrușciov a declarat că politica de pregătire a războiului și de încălcare a drepturilor suverane ale popoarelor trebuie condamnată și curmată.

Amintind că acum un an în fața omenirii se deschiseseră perspective promițătoare de însănătoșire a situației internaționale — N. S. Hrușciov a arătat că — acestea au sădit în inimile oamenilor din toate țările speranțe mari.

Nimeni nu poate contesta faptul că Uniunea Sovietică nu și-a precupețit și nu-și precupețește eforturile pentru ca relațiile internaționale să evolueze și în viitor în această direcție îmbucurătoare. Dar forțele întunecate cărora le convine să întețină încordarea internațională, se mențin cu încăpățînare pe pozițiile lor.

Cu o manifestare periculoasă a activității acestor forțe am avut de-a face în primăvara acestui an, cînd avioane aparținînd unuia din cele mai mari state membre ale O.N.U., și anume Statelor Unite ale Americii, au violat în mod perfid spațiul aerian al Uniunii Sovietice și al altor state. Mai mult decît atît, aceste încălcări ale dreptului internațional au fost ridicate de Statele Unite la rangul de principiu al politicii conștiente de stat.

Întreaga lume știe ce lovitură grea a constituit această politică pentru destinderea încordării internaționale.

Referindu-se la reproșurile aliaților S.U.A. că „criticăm mult prea sever guvernul american", Hrușciov a remarcat că, a te preface că ești blînd, a bate pe umăr cu indulgență pe organizatorii provocărilor internaționale, înseamnă să faci un deserviciu cauzei păcii. Îngăduința față de provocatori, indulgența față de ei duce în cele din urmă, după cum o arată experiența, la dezlănțuirea războiului.

Asemenea unui focar adînc de infecție periculoasă în organism, bazele militare americane din țările Europei, Asiei, Africii și Americii Latine distrug viața politică și economică normală a statelor cărora le sînt impuse. Ele împiedică stabilirea unor relații normale între aceste state și țările vecine.

Hrușciov a subliniat că tot mai puțini sînt cei care vor să se mai împace cu situația de acum, cînd orice manifestări ale voinței libere a popoarelor, întîmpină o împotrivire înverșunată, stîrnesc tunete și fulgere din partea puterilor grupate în jurul N.A.T.O.—această „sfîntă alianță" sui-generis a zilelor noastre, care și a asumat misiunea ingrată de a prigoni spiritul dragostei de libertate oriunde ar apărea el pe globul pămîntesc.

Un obiectiv a tot felul de atacuri și intrigi, al activității de subminare și al agresiunii economice și în sfîrșit, al unor amenințări de intervenție prost camuflate, a devenit curajoasa Cubă.

Pretinsa vină a Cubei este că poporul cuban iubitor de pace și curajos a dorit să trăiască o viață independentă. **Organizația Națiunilor Unite trebuie să facă totul pentru a salva Cuba de primejdia de amestec dinafară care planează asupra ei. A permite ca lucrurile să ajungă la o nouă Guatemală ar însemna să se dezlănțuie evenimente cu consecințe pe care este puțin probabil că cineva ar putea să le prevadă acum.**

N. S. Hrușciov a făcut o analogie între evenimentele din Congo și criza în problema Suezului din 1956. Ca și atunci, un stat african independent a fost supus unei agresiuni neprovocate, au fost încălcate principiile îndeobște recunoscute ale relațiilor dintre state, s-a creat o situație implicînd o primejdie gravă pentru pace nu numai în Africa.

Interesele monopolurilor atotputernice, care s-au statornicit pe pămîntul congolez, au determinat guvernul belgian să adopte o politică nebunească, să încerce să îngenunche poporul acestui tînăr stat, să despartă cu forța cea mai bogată provincie a sa, Katanga. Materia primă pentru arma nucleară — uraniu, cobalt, titaniu — forța de muncă ieftină, iată ce se tem monopoliștii să piardă în Congo. Aceasta constituie adevărata bază a complotului împotriva Congoului, ale cărui fire pornesc de la Bruxelles spre capitalele altor mari puteri ale N.A.T.O.

Cînd colonialiștii au simțit că guvernul Republicii Congo, ales în mod legal, care a obținut încrederea parlamentului, a pornit pe un drum sigur spre promovarea unei politici independente și și-a propus să se călăuzească numai după interesele poporului congolez, au fost puse imediat în acțiune toate mijloacele colonialiștilor pentru a răsturna acest guvern. Colonialiștii au hotărît să obțină crearea unui guvern de interpuși, care sub înfățișarea de guvern „independent" să aducă de fapt la îndeplinire voința colonialiștilor.

Colonialiștii au făcut acest lucru, așa cum fac întotdeauna, prin metode brutale și prin intervenție directă. Din păcate în Congo au îndeplinit această treabă murdară prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, dl. Hammarskjoeld, și prin aparatul acestuia.

Este un lucru rușinos. Trupele O.N.U. care, la cererea guvernului legal, au fost trimise în ajutorul acestui guvern, au ocupat aerodromurile, au ocupat postul de radio, au dezorganizat viața statului, au paralizat activitatea guvernului legal. Aceste trupe au creat condiții pentru acțiunile trădătoare ale marionetei din Katanga, unde au fost adunate și mobilizate forțe împotriva guvernului lui Patrice Lumumba, ales după toate normele democratice.

Colonialiștii caută să dizolve guvernul legal și parlamentul cu ajutorul țărilor care se intitulează „lumea liberă", ei vor să-și sărbătorească victoria. Dar ei jubilează prea devreme deoarece aceasta este o victorie a la Pirhus Prin pretinsa lor victorie colonialiștii ajută să cadă vălul de pe ochii popoarelor coloniale care văd tot mai clar că, colonialiștii, acordînd formal independența, fac totul pentru a menține jugul colonial.

Statul sovietic a salutat și salută lupta popoarelor coloniale pentru independență și va face tot ce îi stă în putință pentru a acorda ajutor material și moral popoarelor coloniale în lupta lor dreaptă.

Organizația Națiunilor Unite trebuie să ceară restabilirea ordinei în Congo pentru ca parlamentul ales legal de poporul congolez să poată funcționa pentru ca să fie create condițiile necesare desfășurării normale a activității guvernului legal al Congoului, condus de dl.

(Continuare în pag. a 6-a)

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. a 5-a)

Lumumba, care s-a bucurat și se bucură de încrederea poporului congolez.

După părerea guvernului sovietic, trebuie să se adopte o hotărîre potrivit căreia în Congo trebuie să rămînă numai trupe ale țărilor africane și asiatice, iar aceste trupe trebuie să se afle pe teritoriul Congoului numai cu asentimentul guvernului congolez al d-lui Lumumba ales legal, și să fie folosite numai după cum crede de cuviință acest guvern, în interesele asigurării activității normale a guvernului legal și parlamentului Republicii Congo.

Toate statele, care nu în cuvinte ci în fapte vor să vadă Congoul liber și independent, trebuie să se abțină de la orice acțiuni care pot aduce prejudicii integrității teritoriale și independenței Republicii Congo.

Hrușciov a constatat cu regret că politica de încălcare a drepturilor inalienabile ale popoarelor se face simțită pînă în prezent chiar și în sînul Organizației Națiunilor Unite.

Să luăm de pildă problema reprezentării în O.N.U. a marii Chine Populare. A împiedica restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U. numai pentru faptul că orînduirea socialistă a acestui stat nu este pe placul cercurilor guvernante ale cîtorva țări occidentale și în primul rînd al Statelor Unite ale Americii, înseamnă a nu ține seama de realitate, a nu dori slăbirea încordării internaționale și a subordona interesele întăririi păcii internaționale și ale dezvoltării colaborării internaționale calculelor politice înguste ale unui grup restrîns de state. O asemenea situație este dăunătoare cauzei păcii și înjositoare pentru O.N.U.

N. S. Hrușciov a arătat de asemenea că este timpul de a primi Republica Populară Mongolă în Organizația Națiunilor Unite pentru ca ea să poată participa pe bază de egalitate în drepturi cu alte state suverane la discutarea și rezolvarea celor mai importante probleme internaționale

II. Regimul colonial să fie lichidat în întregime și definitiv

Trecînd la problema colonială, N. S. Hrușciov a declarat că procesul dezrobirii și renașterii la o viață independentă a popoarelor pe care colonialiștii le-au ținut veacuri de-a rîndul departe de calea principală a dezvoltării omenirii, proces care se petrece în văzul tuturor, este un simbol măreț al epocii noastre.

În istoria omenirii s-a deschis o perioadă nouă în care popoarele Asiei, Africii, Americii Latine au început să participe activ, alături de popoarele Europei și Americii de Nord la determinarea destinelor întregii lumi. Fără recunoașterea acestui fapt incontestabil nu poate exista o politică externă realistă, o politică care să meargă în pas cu cerințele vremii și care să corespundă năzuințelor de pace ale popoarelor.

Subliniind că a început să se vorbească despre felul în care s ar putea îngrădi intrarea ulterioară în Organizația Națiunilor Unite a noilor state, N. S. Hrușciov a spus:

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, voi spune deschis, sîntem mulțumiți de apariția în O. N .U. a unui mare număr de noi state. Ne-am pronunțat întotdeauna și ne vom pronunța împotriva oricărei stîrbiri a drepturilor popoarelor care și au cucerit independența națională. Cu aceste state ne înrudește aspirația comună spre menținerea și consolidarea păcii.

TUTUROR TREBUIE SĂ LE FIE LIMPEDE CĂ LUPTA POPOARELOR PENTRU ELIBERAREA LOR NU POATE FI OPRITĂ CU NICI UN FEL DE MIJLOACE ȘI CU NICI UN FEL DE FORȚE ÎNTRUCÎT ACEASTA ESTE UN MAREȚ PROCES ISTORIC CE SE PETRECE CU O FORȚĂ MEREU CRESCÎNDĂ ȘI IREVERSIBILĂ.

Trebuie să se pună capăt colonialismului.

Majoritatea covîrșitoare a omenirii a pronunțat de mult sentința definitivă împotriva regimului colonial.

UNIUNEA SOVIETICĂ FIDELĂ POLITICII DE PACE ȘI SPRIJINIRE A LUPTEI POPOARELOR ASUPRITE PENTRU INDEPENDENȚA LOR NAȚIONALĂ, POLITICA PROCLAMATĂ DE ÎNTEMEIETORUL STATULUI SOVIETIC, V. I. LENIN, CHEAMĂ ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE SĂ-ȘI RIDICE GLASUL ÎN APĂRAREA CAUZEI DREPTE A ELIBERĂRII COLONIILOR ȘI SĂ IA NEÎNTÎRZIAT MĂSURI PENTRU DEPLINA LICHIDARE A REGIMULUI COLONIAL DE ADMINISTRARE.

Acest regim este condamnat, iar pieirea sa este o problemă de timp. Practic, în prezent, problema se pune numai astfel: funeraliile regimului colonial vor fi liniștite sau vor fi însoțite de aventuri primejdioase ale adepților colonialismului care recurg la mijloace extreme. Evenimentele din Congo constituie o reamintire proaspătă a primejdiilor existente.

Datoria Organizației Națiunilor Unite este de a face tot ce depinde de ea pentru a nu permite izbucnirea unor noi conflicte militare în Asia, Africa America Latină prin ciocnirea puterilor coloniale cu popoarele care luptă pentru libertatea și independența lor.

GUVERNUL SOVIETIC CONSIDERĂ CĂ A SOSIT TIMPUL SĂ SE PUNĂ PROBLEMA LICHIDĂRII TOTALE ȘI DEFINITIVE A REGIMULUI DE ADMINISTRAȚIE COLONIALĂ ÎN TOATE FORMELE ȘI VARIETĂȚILE SALE PENTRU A SE PUNE CAPĂT ACESTEI RUȘINI, BARBARII ȘI SALBĂTICII.

Guvernul sovietic supune examinării actualei sesiuni a Adunării Generale proiectul unei Declarații în care sînt proclamate solemn următoarele deziderate:

1. — Să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor de sub tutelă și celorlalte teritorii care nu se bucură de autoadministrare, independență și libertate totală în construirea statelor naționale proprii, pe baza liberei exprimări a voinței și dorinței popoarelor lor. Regimul colonial și administrația colonială, sub toate formele sale, trebuie să fie desființate pe deplin pentru a da posibilitate popoarelor din aceste teritorii să-și hotărască singure soarta și formele conducerii de stat.

2. — Să fie lichidate toate punctele de sprijin ale colonialismului — posesiuni și regiuni arendate — pe teritorii străine.

3. — Guvernele tuturor țărilor sînt chemate ca în relațiile între state să respecte cu strictețe și neabătut prevederile Cartei O.N.U. și ale prezentei Declarații privitoare la egalitate și la respectarea drepturilor suverane și integrității teritoriale ale tuturor statelor fără nici o excepție, neîngăduind nici un fel de manifestări ale colonialismului, nici un fel de drepturi sau avantaje excepționale pentru unele state în detrimentul altora.

Convinși că lichidarea deplină a regimului de administrare colonială va fi un înalt act de adevărat umanism, un pas uriaș înainte pe calea civilizației și progresului, adresăm **un apel fierbinte tuturor guvernelor reprezentate în Organizația Națiunilor Unite ca ele să sprijine prevederile acestei Declarații.**

Adoptarea de către O.N.U. a unor măsuri în vederea lichidării definitive a regimului colonial nu numai că ar crea condiții favorabile pentru localizarea și stingerea actualelor focare de primejdie de război, acolo unde se duce o luptă armată între colonialiști și popoarele care luptă pentru independența lor, dar ar reduce cu mult și posibilitatea izbucnirii unor noi conflicte militare între state în aceste regiuni ale lumii. Popoarele țărilor care suferă în prezent de pe urma umilirilor generate de dominația străină ar căpăta o perspectivă clară și apropiată de eliberare pașnică de sub jugul străin, iar statele care se agață de posesiunile lor coloniale ar fi răspunzătoare în fața O.N.U., în fața opiniei publice mondiale pentru neîndeplinirea prevederilor Declarației propuse.

Este greu de apreciat la justa valoare uriașa însemnătate a lichidării regimului colonial pentru întreaga economie mondială. Este îndeobște cunoscut că economia coloniilor și teritoriilor aflate sub tutelă este subordonată în prezent intereselor egoiste ale monopolurilor străine, iar industrializarea acestor țări este frînată artificial. Închipuiți vă că situația se va schimba și că aceste țări și teritorii, devenind independente, vor avea posibilitatea să folosească pe scară largă bogatele resurse naturale de care dispun, să înfăptuiască industrializarea, iar populația lor va începe să trăiască mai bine. Aceasta ar duce la o creștere colosală a volumului pieții mondiale, ceea ce, fără îndoială, ar exercita o influență favorabilă nu numai asupra dezvoltării economice a țărilor Orientului, ci și asupra economiei țărilor din Occident dezvoltate din punct de vedere industrial.

Hrușciov a subliniat că dezarmarea poate deveni o sursă de fonduri pentru acordarea de ajutor economic și tehnic, pe linia O.N.U. sau pe bază bilaterală, țărilor ce se eliberează.

Alocarea numai a unei zecimi din fondurile pe care marile puteri le cheltuiesc acum pentru nevoile militare, ar spori cu zece miliarde dolari pe an ajutorul acordat țărilor slab dezvoltate.

S-ar putea afirma că Uniunii Sovietice îi este ușor să ceară lichidarea regimului de administrație colonială, deoarece Uniunea Sovietică nu are colonii. Dar a existat un timp cînd multe popoare din țara noastră sufereau jugul greu al țarismului, al orînduirii burghezo-moșierești Situația regiunilor de la periferia imperiului țarist nu se deosebea aproape cu nimic de situația coloniilor, deoarece ele erau asuprite crunt de autocrație și capitalism Popoarele din Asia Centrală, din Transcaucazia și alte naționalități din imperiul rus, după Revoluția din Octombrie au dobîndit libertatea deplină, și-au dezvoltat rapid economia, cultura și bunăstarea.

În perioada dintre 1913 și 1960 inclusiv, producția marii industrii a crescut în republicile sovietice din Asia centrală de peste 60 de ori. O țară cîndva înapoiată cum este Kazahstanul produce astăzi pe cap de locuitor tot atîtea produse industriale ca și Italia, iar în ceea ce privește energia electrică de pildă, în Kazahstan se produce pe cap de locuitor mai mult decît în Italia și tot atît cît în Japonia.

Pe teritoriul Asiei centrale și al Kazahstanului nu se produceau înainte de Revoluție decît 7.000.000 kWh energie electrică — de 300 de ori mai puțin decît în întregul imperiu rus, în timp ce astăzi acolo producția anuală de energie electrică este de 19 miliarde de kWh, adică de nouă ori mai mult decît producția de energie electrică din întreaga Rusie prerevoluționară

În familia republicilor socialiste egale în drepturi fostele periferii ale Rusiei prerevoluționare, care erau amenințate să dispară din cauza foametei și bolilor, s-au transformat în ținuturi înfloritoare în care nivelul de trai a crescut ca și în întreaga Uniune Sovietică.

Și mai grăitoare sînt succesele republicilor naționale ale Uniunii Sovietice în dezvoltarea culturii. Se știe, de pildă, că înainte de revoluție popoarele din Kazahstan și republicile Asiei centrale au fost aproape complet analfabete. Astăzi, analfabetismul populației din Kazahstan și republicile din Asia centrală la fel ca și analfabetismul populației din celelalte republici ale Uniunii Sovietice, a fost lichidat, și acestea au devenit, la fel ca și întreaga U.R.S.S., republici în care toți știu carte. La fiecare 10.000 de locuitori ai acestor republici revin în medie 88 de studenți ai institutelor de învățămînt superior și 73 de elevi ai școlilor medii tehnice. În Franța la fiecare 10.000 de locuitori revin doar 40 de studenți ai institutelor de învățămînt superior, în Italia 34, iar în Germania occidentală — 31, adică aproape de 3 ori mai puțin decît în în Asia centrală sovietică.

În Uniunea Sovietică a avut loc o apropiere și unire nemaiîntîlnită a tuturor naționalităților. S-a încheiat o adevărată prietenie a popoarelor pe care n-au putut s-o zdruncine toate încercările celui de-al doilea război mondial.

Ne mîndrim cu faptul că, pe baza experienței fostelor periferii ale Rusiei, a fost demonstrată posibilitatea deplină pentru țările Orientului de a lichida în cursul vieții unei singure generații înapoierea, mizeria, bolile, incultura și de a se ridica pînă la nivelul țărilor înaintate din punct de vedere economic.

Șeful delegației sovietice a arătat apoi inconsistența afirmațiilor apărătorilor regimului colonial care înspăimîntă popoarele din metropolă afirmînd că, după lichidarea sistemului colonial, viața populației din țările dezvoltate din punct de vedere industrial se va înrăutăți, chipurile, inevitabil.

Dacă puterile colonialiste nu vor asculta de glasul rațiunii și își vor continua vechea lor politică colonială, vor continua să oprime țările coloniale, popoarele care se situează pe poziția lichidării regimului colonial vor trebui să acorde tot ajutorul posibil luptătorilor pentru independență, împotriva colonialiștilor, împotriva robiei coloniale. Trebuie acordat ajutor moral, material și de altă natură în vederea desăvîrșirii luptei sfinte și drepte a popoarelor pentru independența lor.

Îngăduiți-mi să-mi exprim speranța că actuala sesiune a Adunării Generale va fi un jalon istoric pe calea lichidării totale și definitive a rînduielilor coloniale pe planeta noastră. Acesta va fi un act de măreață însemnătate istorică, exprimînd năzuințele tuturor popoarelor ce luptă pentru independența națională, ale întregii omeniri progresiste.

III. Problema dezarmării trebuie să fie în sfîrșit rezolvată

Trecînd la problema dezarmării, N. S. Hrușciov a constatat că deși din momentul adoptării de către Adunarea Generală a rezoluției cu privire la dezarmarea generală și totală a trecut un an, lucrurile n-au avansat nici măcar cu un pas.

Faptele demonstrează că lipsa oricărui progres în soluționarea problemei dezarmării este o urmare a poziției Statelor Unite ale Americii și a altor state legate de S.U.A. în cadrul N.A.T.O.

În cursul întregii activități a Comitetului celor zece state pentru dezarmare, puterile occidentale au refuzat să treacă la elaborarea Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală, s-au eschivat total de la discutarea în esență a progra-

(Continuare în pag. a 7-a)

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. a 6-a)

mului sovietic de dezarmare generală și totală remis Comitetului de către Adunarea Generală în vederea unei examinări detaliate. In ceea ce le privește ele au prezentat propuneri care nu prevedeau nici dezarmarea generală și totală, nici dezarmare în general, ci doar măsuri de control asupra înarmării, adică control fără dezarmare. **NU VOM ACCEPTA NICIODATĂ UN CONTROL ASUPRA ÎNARMARILOR FĂRĂ DEZARMARE, PENTRU CĂ ACEASTA AR ECHIVALA CU O INCURAJARE A AGRESORULUI. SCOPUL NOSTRU CONSTĂ ÎN ASIGURAREA UNEI PACI TRAINICE ȘI EL POATE FI ATINS NUMAI PRIN LICHIDAREA ARMAMENTELOR ȘI FORȚELOR ARMATE ÎN CONDIȚIILE UNUI RIGUROS CONTROL INTERNAȚIONAL.** Guvernul sovietic, ca și guvernele unei serii de alte state, a fost nevoit să-și întrerupă participarea la lucrările Comitetului celor zece, care a fost transformat de puterile occidentale într-un paravan pentru mascarea cursei înarmărilor. N-am putut accepta încercările de a specula măreața cauză a dezarmării în numele unor scopuri străine intereselor păcii generale.

Iată de ce guvernul sovietic a supus spre examinare problema dezarmării Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, în care majoritatea considerabilă a membrilor nu este cîtuși de puțin interesată în cursa înarmărilor și dorește sincer încetarea ei.

Ținînd seama de uriașa importanță a problemei dezarmării și de necesitatea unei cotituri radicale în desfășurarea tratativelor, guvernul sovietic a fost de părere ca la discutarea în Adunarea Generală a acestei probleme să participe direct șefii de state și guverne investiți cu depline împuterniciri. Constatăm cu satisfacție că acest mod de a pune problema a fost primit cu înțelegerea cuvenită de guvernele unor state ale căror delegații la Adunarea Generală sînt conduse de oamenii de stat cu cea mai mare răspundere din țările lor

Supunînd spre examinare Adunării Generale problema dezarmării, pornim de la premiza că discutarea acestei probleme în întreaga ei amploare va duce în cele din urmă la rezolvarea ei, sau cel puțin va da o orientare mai concretă tratativelor cu privire la dezarmare la care acum trebuie atrase să ia parte alături de statele participante la grupările militare opuse și statele care duc o politică de neutralitate.

Dorind să înlesnească activitatea Adunării Generale și să dea un caracter concret discutării problemei dezarmării, guvernul sovietic prezintă spre examinare Adunării Generale propunerea „PRINCIPALELE PREVEDERI ALE TRATATULUI CU PRIVIRE LA DEZARMAREA GENERALĂ ȘI TOTALĂ". Cerem președintelui Adunării Generale și secretariatului O.N.U. să difuzeze în rîndul delegațiilor, în calitate de documente oficiale ale Adunării Generale, această propunere și declarația noastră explicativă, în care este expusă mai amănunțit poziția Uniunii Sovietice în problema dezarmării.

Noua propunere sovietică în problema dezarmării generale și totale, la baza căreia stau prevederile propunerii prezentate de guvernul sovietic la 2 iunie 1960 spre examinarea tuturor guvernelor lumii, a fost întocmită ținîndu-se seama de tot ceea ce s-a spus util în anul trecut în cursul dezbaterii acestei probleme de către cercurile politice și sociale din diferite țări ale lumii. Din multe puncte de vedere această propunere merge în întîmpinarea poziției puterilor occidentale ceea ce, sperăm, va contribui la încheierea grabnică a unui acord cu privire la dezarmare.

Printre altele, noi prevedem acum ca încă în prima etapă a dezarmării generale și totale să fie lichidate toate mijloacele de transportare la țintă a armei nucleare, să fie elaborate în mod amănunțit măsurile în domeniul unui control internațional eficace în toate etapele, să fie luate în considerare dezideratele unor puteri occidentale ca, chiar de la început, să se prevadă reducerea efectivelor forțelor armate și a armamentelor clasice. Au fost aduse și o serie întreagă de alte modificări și precizări în programul nostru. După părerea noastră toate aceste modificări concretizează programul dezarmării generale și totale, îl fac și mai realist și eficient.

Referindu-se la declarația reprezentantului S.U.A. la O.N.U. pentru dezarmare Lodge, care s-a pronunțat împotriva aducerii problemei dezarmării în discuția actualei sesiuni a Adunării Generale, Hrușciov și-a exprimat speranța că reprezentanții statelor de pe toate continentele întruniți la sesiune nu împărtășesc punctul de vedere al lui Lodge. Dezarmarea este problema problemelor care frămîntă toată omenirea și, ciudat, acest lucru nu-l înțelege reprezentantul Statelor Unite ale Americii în Organizația Națiunilor Unite — a spus N. S. Hrușciov.

Guvernul sovietic este profund convins că numai rezolvarea radicală a problemei dezarmării care să prevadă interzicerea totală a armei nucleare cu încetarea producției și experimentării ei, cu distrugerea tuturor stocurilor acumulate, poate răspunde sarcinii salvării omenirii de primejdia unui război nuclear.

Organizația Națiunilor Unite nu are altă sarcină mai importantă și urgentă, decît aceea de a contribui ca dezarmarea să devină un fapt real, ca să înceapă, în sfîrșit, acțiuni practice — lăsarea la vatră a soldaților, distrugerea armamentului, inclusiv a armei nucleare și a mijloacelor de transportare a acesteia.

IV. Coexistența pașnică — singura cale rezonabilă pentru dezvoltarea relațiilor internaționale în timpurile noastre

Popoarele Uniunii Sovietice, guvernul sovietic — a declarat N. S. Hrușciov — tind în mod consecvent ca în relațiile dintre state să se statornicească pe deplin principiile coexistenței pașnice, ca aceste principii să devină legea fundamentală a vieții întregii societăți contemporane

Nu se poate să nu se țină seama de faptul că în favoarea politicii de coexistență pașnică acționează o forță mult mai mare decît dorința, voința și hotărîrile oricărui dintre guverne. Această forță este tendința firească și comună pentru omenire de a nu îngădui urgiile unui război în care și-ar găsi aplicarea mijloacele de exterminare în masă fără precedent create în ultimii ani.

Se înțelege că adoptarea principiilor coexistenței pașnice nu înseamnă că relațiile dintre state trebuie organizate într un chip absolut nou. In fapt coexistența pașnică este deja o realitate și ea a căpătat o recunoaștere internațională.

In fond, în prezent problema se pune de a găsi mijloace care să facă coexistența pașnică trainică, care să împiedice abaterile de la ea, abateri care la fiece pas generează periculoase conflicte internaționale.

Hrușciov a declarat că în ciuda tuturor celor întîmplate în ultimile luni între Statele Unite și Uniunea Sovietică nu i-a fost zdruncinată convingerea că Uniunea Sovietică și S.U.A. pot merge mînă în mînă avînd ca obiectiv întărirea păcii și instaurarea unei colaborări cu adevărat internaționale între state. In prezent ar fi cel mai mare nonsens dacă aceste două state, cele mai puternice, nu ar putea să se înțeleagă între ele.

Guvernul sovietic este gata să facă și pe viitor totul pentru a îmbunătăți relațiile dintre țara noastră și Statele Unite ale Americii.

Politica coexistenței pașnice presupune hotărîrea de a rezolva toate problemele litigioase nereglementate fără folosirea forței, prin tratative și compromisuri rezonabile. Toți știu că în anii „războiului rece" asemenea probleme nu și-au găsit în cea mai mare parte rezolvarea, ceea ce a dus la crearea unor focare primejdioase de încordare în Europa, Asia și în alte părți ale lumii.

Subliniind că numai guvernele puterilor occidentale se îndeletnicesc de mulți ani cu sabotarea problemei Tratatului de pace cu Germania, N. S. Hrușciov a declarat:

Deși proiectata conferință la nivel înalt care printre altele urma să examineze problema tratatului de pace cu Germania, a fost zădărnicită, considerăm că există condiții obiective pentru rezolvarea de comun acord a problemelor rămase deschise după războiul trecut. După cum am mai declarat, guvernul sovietic este dispus să mai aștepte cu rezolvarea problemei tratatului de pace cu Germania pentru a încerca să realizeze un acord cu privire la acest tratat la conferința la nivel înalt a cărei convocare a fost propusă de Uniunea Sovietică pentru lunile următoare

Uniunea Sovietică consideră că pentru întărirea păcii în Extremul Orient și în lumea întreagă este extrem de necesar să fie rezolvată problema coreeană.

Numai smintiții se pot gîndi la soluționarea problemei coreene cu ajutorul forței armate.

N. S. Hrușciov a calificat drept rezonabilă propunerea guvernului R.P.D. Coreene cu privire la crearea unei Confederații a Coreei de nord și de sud. Aceasta este singura cale pentru un început bun al unificării pașnice a acestor state

N. S Hrușciov a constatat apoi că **aparatul executiv al O.N.U. abordează adesea rezolvarea problemelor de pe poziția unui anumit grup de țări. Acest lucru se referă îndeosebi la activitatea secretarului general al O.N.U.**

De regulă țările occidentale care fac parte din blocurile militare ale puterilor occidentale folosesc acest post în interesele lor propunînd pentru postul de secretar general al Organizației Națiunilor Unite candidatura acceptabilă pentru ele. Toate acestea fac ca în multe cazuri activitatea practică, de zi cu zi, a Organizației Națiunilor Unite și a secretariatului său să fie dusă propriu-zis în mod unilateral.

Hrușciov a spus:

Am ajuns la convingerea fermă că a sosit momentul de a crea condiții pentru o activitate mai desăvîrșită atît a Organizației Națiunilor Unite în ansamblu, cît și a organului executiv de lucru al acestei Organizații. Repet, este vorba în primul rînd de secretarul general și de aparatul său.

Guvernul sovietic consideră că s-au copt condițiile cînd trebuie desființat postul de secretar general care conduce de unul singur aparatul și care interpretează și aplică de unul singur hotărîrile Consiliului de Securitate și ale sesiunii Adunării Generale a O.N.U. Este indicat să se renunțe la sistemul cînd în perioada dintre sesiunile Adunării Generale a O.N.U. și ședințele Consiliului de Securitate, întreaga activitate practică o determină de unul singur secretarul general al O.N.U

Considerăm indicat ca în locul secretarului general care este în prezent interpretul și executorul hotărîrilor Adunării și Consiliului de Securitate, să se creeze un organ executiv colectiv al O.N.U. compus din trei persoane dintre care fiecare să reprezinte un anumit grup de state. **In felul acesta va fi creată o anumită garanție că activitatea organului executiv al O.N.U. nu se va desfășura în dauna nici unuia dintre aceste grupuri de state.**

N. S. Hrușciov și-a exprimat părerea că membrii Organizației Națiunilor Unite resimt inconvenientele cauzate de amplasarea Organizației Națiunilor Unite. **Statele Unite ale Americii îngrădesc și stîrbesc drepturile reprezentanților diferitelor state.**

Se naște întrebarea dacă nu ar trebui să ne gîndim să alegem pentru cartierul general al O.N.U. un alt loc care să contribuie mai bine la activitatea rodnică a acestui organ internațional. Un asemenea loc ar putea fi, de pildă, Elveția sau Austria. Pot declara cu toată răspunderea că dacă se va considera util să se plaseze cartierul general al O.N.U. în Uniunea Sovietică, noi am garanta cele mai bune condiții pentru activitatea sa, deplina libertate și securitatea reprezentanților tuturor statelor, indiferent de convingerile lor politice și religioase și de culoarea pielii, deoarece în țara noastră drepturile suverane ale tuturor statelor și egalitatea tuturor popoarelor mari și mici sînt profund respectate.

★

PROBLEMA DEZARMĂRII ESTE DE O IMPORTANȚĂ PRIMORDIALĂ, FAPT PENTRU CARE DESIGUR EA TREBUIE DISCUTATĂ ÎN ȘEDINȚA PLENARĂ A ADUNĂRII GENERALE — a relevat N. S. Hrușciov.

Problema lichidării regimului colonialist este de asemenea o problemă atît de importantă încît necesitatea discutării ei în ședința plenară a Adunării Generale se va bucura, desigur, de întreaga înțelegere a tuturor delegațiilor.

Considerăm că o importanță excepțională o are problema acțiunilor agresive ale Statelor Unite ale Americii împotriva Uniunii Sovietice, care s-au concretizat prin trimiterea de avioane americane în spațiul aerian al Țării Sovietice.

Este vorba ca la actuala sesiune a Adunării Generale reprezentanții majorității covîrșitoare a statelor lumii, să-și exprime părerea asupra problemelor cruciale care frămîntă astăzi opinia publică, pe toți oamenii de pe pămînt care sînt interesați în dezvoltarea continuă a libertății și democrației și care visează la pace pentru ei și pentru copiii lor.

Guvernul sovietic speră că problemele aduse în discuția actualei sesiuni a Organizației Națiunilor Unite se vor bucura de sprijin și înțelegere, dat fiind că ele sînt dictate de năzuința sinceră de a asigura pe planeta noastră o viață mai bună și liniștită.

Intr-adevăr, omul trăiește și muncește pentru a-și folosi toate forțele toate talentele și toate posibilitățile sale. In vremurile noastre lumea are mai multe chipuri dar totodată ea este unică. Trăim pe aceeași planetă, și de noi depinde cum să aranjăm treburile pe ea.

Astăzi mintea omului înfăptuiește minuni. Mîine perspective și mai nețărmurite se vor deschide în domeniul științei și tehnicii. Este vorba ca marile realizări științifice ale veacului nostru să fie puse în slujba popoarelor.

Cred că îmi împărtășiți părerea că în aceste zile atenția sutelor de milioane de oameni este concentrată spre sala de ședințe a Adunării Generale.

Subliniind că popoarele așteaptă de la Adunarea Generală rezolvarea justă și cinstită a problemelor arzătoare ale timpurilor noastre, N. S. Hrușciov — vorbind în numele poporului sovietic — a chemat pe delegați să se pătrundă de conștiința misiunii lor înalte și deosebite.

SĂ FACEM AȘA FEL — a declarat N. S Hrușciov — CA CEA DE-A 15-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE SĂ DEVINĂ ADUNAREA NU NUMAI A SPERANȚELOR, CI ȘI A ÎMPLINIRII ACESTOR SPERANȚE.

GUVERNUL SOVIETIC ESTE DISPUS SĂ FACĂ TOTUL PENTRU CA ROBIA COLONIALĂ SĂ SE NĂRUIE ÎNCĂ ASTĂZI, PENTRU CA ÎNCĂ ASTĂZI PROBLEMELE DEZARMĂRII SĂ CAPETE O REZOLVARE CONCRETĂ ȘI PRACTICĂ.

GUVERNUL SOVIETIC ESTE DISPUS SĂ FACĂ TOTUL PENTRU CA ÎNCĂ ASTĂZI SĂ FIE INTERZISE EXPERIENȚELE CU ARMA NUCLEARĂ, PENTRU CA ACEASTĂ ARMĂ DE EXTERMINARE ÎN MASĂ SĂ FIE INTERZISĂ ȘI DISTRUSĂ.

Nu trebuie să mai tergiversăm lucrurile, nu trebuie să mai zăbovim. Popoarele tuturor statelor indiferent de sistemul social pe care l ar avea aceste state, așteaptă ca Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite să adopte în sfîrșit, hotărîri care să corespundă năzuințelor popoarelor.

(Text prescurtat)

Membrii întovărășirii „30 Decembrie" din comuna Crevedia, raionul Răcari, urmărind cu interes la radio cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Mesajul de pace al poporului nostru

Marți seara, sute de mii de oameni de pe întinsul patriei noastre — muncitori, țărani, intelectuali — s-au strins în jurul aparatelor de radio, ascultînd cu emoție mesajul de pace și colaborare internațională transmis de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej Adunării Generale a O.N.U. în numele întregului popor romîn. Cuvintele limpezi și convingătoare despre dezarmarea generală și totală, despre lichidarea rușinosului regim colonial, despre promovarea în rîndurile tineretului a idelor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare, au trezit în inimile tuturor cetățenilor patriei noastre un sentiment de mîndrie, pe deplin îndreptățită.

„Fiecare cuvînt mi-a mers drept la inimă — spunea după încheierea transmisiunii, Eroul Muncii Socialiste, Alexandru Codescu, maistru cazangiu la Atelierele Griviță Roșie din Capitală. — Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a vorbit întocmai cum este și gîndul meu, al ceferiștilor noștri, al întregului popor romîn..."

La gospodăria agricolă de stat Topraisar, regiunea Constanța, după ascultarea cuvîntării s-au înfiripat discuții însuflețite. Șeful de brigadă Ion Damian, subliniind claritatea și fermitatea cu care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a exprimat politica externă de pace a țării noastre, a spus: „...Sprijinim cu toată hotărîrea și din toată inima noastră de muncitori ai ogoarelor propunerile delegației noastre la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. La locurile noastre de muncă, noi vom lupta neobosit pentru ca prin succesele dobîndite în producție să contribuim efectiv la realizarea practică a voinței popoarelor — pacea".

In jurul celor peste 580 de difuzoare ale comunei Cocioc, regiunea București, colectiviștii, tineri și mai în vîrstă, intelectualii comunei, au ascultat cu cea mai mare atenție cuvîntarea celui mai iubit fiu al poporului nostru, șeful delegației R. P. Romîne la O.N.U. Glasul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a răsunat în sala Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite a fost însuși glasul lor, a milioanelor de oameni din țara noastră, glas care a exprimat cu hotărîre și cu o mare forță de convingere năzuința cea mai de preț a omenirii: o lume fără războaie.

Ecoul internațional al cuvîntării tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Cuvîntarea șefului delegației R. P. Romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a fost transmisă pe larg de marile agenții de presă mondiale.

Agenția TASS a reprodus ample extrase ale cuvîntării, scoțînd în evidență ideile principale și subliniind hotărîrea țării noastre de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor înscrise pe ordinea de zi a sesiunii, speranța ei că problema dezarmării poate să-și găsească rezolvarea. Sînt relatate de asemenea propunerile guvernului romîn în vederea adoptării de acțiuni pe plan regional menite să îmbunătățească relațiile între state cu orînduiri social-politice diferite precum și în vederea adoptării măsurilor de educare a tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare. Agenția FRANCE PRESSE, relatînd continuarea dezbaterilor generale, subliniază că conducătorul delegației romîne s-a ocupat îndeosebi de problema dezarmării, de funcționarea O.N.U., de problema Congoului și „a reînoit oferta unui tratat de înțelegere și de securitate colectivă în Balcani pentru a crea aici o zonă fără baze străine și armament nuclear".

In relatarea sa, agenția REUTER arată că „conducătorul romîn a subliniat că cea mai importantă problemă care stă în fața Adunării Generale este problema dezarmării". Agenția subliniază că conducătorul delegației romîne a sprijinit planul sovietic de dezarmare generală și totală care oglindește speranța omenirii de a se instaura o nouă eră, în care războaiele vor fi înlăturate pentru totdeauna.

Subliniind că „Gheorghiu-Dej a vorbit în fața unei impresionante adunări de șefi de guverne care participă la sesiune, printre care N. S. Hrușciov, K. Nkrumah, J. Nehru, I. Tito, F. Castro, G. Nasser, W. Gomulka", agenția UNITED PRESS INTERNATIONAL redă ample pasaje din cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne.

Agenția relevă faptul că în cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne este subliniată problema consolidării păcii în Balcani. Gheorghiu-Dej — scrie corespondentul agenției UNITED PRESS INTERNATIONAL — a reînnoit apelul Romîniei pentru ca țările din zona Balcanilor și a Mării Adriatice să nu aibă baze și arme nucleare. Conducătorul delegației romîne, relatează el în continuare, a arătat că planul Romîniei este sprijinit de un număr de state din regiunea Balcanică și se bucură de interesul și simpatia opiniei publice a tuturor țărilor din regiune. In continuare agenția scoate în evidență acea parte a cuvîntării tovarășului Gheorghiu-Dej în care se exprimă sentimentele de prietenie și apreciere ale poporului romîn față de cel american.

Agenția ASSOCIATED PRESS a relatat pe larg conținutul cuvîntării șefului delegației romîne.

Ample extrase ale acestei cuvîntări au fost relatate de agenția CETEKA. Numeroase alte agenții au retransmis extrase din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Corespondentul ziarului „AVGHI" la New York, Kristos Nokopolopulos, a declarat următoarele corespondentului „AGERPRES", în legătură cu cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne: „Cred că propunerea referitoare la regiunea Balcanilor este foarte constructivă, deoarece ea este menită să faciliteze colaborarea pașnică între state și să promoveze interesele comune ale statelor balcanice pe tărîm economic și cultural".

ISTORICELE PROPUNERI SOVIETICE ÎN ATENȚIA ÎNTREGII OMENIRI

DEZARMAREA — PRINCIPALA PREMIZĂ A LICHIDĂRII ÎNCORDĂRII

Intr-un articol de fond al ziarului indian „ASSAM TRIBUNE" se spune: **„Intrucît dezarmarea este principala premisă a lichidării încordării internaționale, trebuie ca fiecare să salute propunerile prezentate în această direcție la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U. de N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Dar, spre regretul întregii lumi, spiritul de la Camp David a dispărut în prezent cu desăvîrșire și pentru aceasta sînt răspunzătoare Statele Unite și numai Statele Unite".**

„Este necesar, subliniază ziarul, ca Statele Unite ale Americii să recunoască necesitatea apropierii de Rusia. Acest lucru va pregăti intrarea în era coexistenței pașnice".

ÎNTĂRIREA PRESTIGIULUI MORAL-POLITIC AL LAGĂRULUI SOCIALIST

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la O.N.U. a devenit steagul luptei pentru pace și colaborare între popoare, scrie ziarul atenian **„AVGHI".**

Pentru prima dată de la tribuna O.N.U. s-a propus scoaterea colonialismului în afara legii și acest lucru întărește prestigiul moral și politic al lagărului socialist ca adevărat stegar al popoarelor.

UN EVENIMENT DE ÎNSEMNĂTATE EXCEPȚIONALĂ

Ziarul „IL TEMPO" (Roma) subliniază că în cuvîntarea sa, conducătorul guvernului sovietic se situează pe o poziție rațională în ce privește viitoarele raporturi dintre Est și Vest.

Corespondentul ziarului „IL PAESE" scrie, subliniind uriașul interes cu care a fost primită cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., că „discursul primului ministru sovietic a fost exact contrariul unei simple manifestări oratorice de propagandă". Acest discurs —adaugă ziarul— **„reprezintă un eveniment de o importanță excepțională petrecut într-o ședință cu adevărat istorică a parlamentului internațional".**

„Zilele acestea, scrie și ziarul „AVANTI", asistăm la o întorsătură istorică pe plan internațional, și această evoluție a constituie noile propuneri prezentate la O.N.U. de U.R.S.S.".

ESTE SUFICIENT SĂ PRIVEȘTI PAGINILE PRESEI OCCIDENTALE

Presa franceză comentează cu însuflețire cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la O.N.U. „Marea teamă", astfel se intitulează fondul din 26 septembrie al ziarului **„L'HUMANITE"**, în care se subliniază deruta evidentă a conducătorilor puterilor occidentale și a presei burgheze în fața propunerilor de pace ale U.R.S.S.

„Pentru a ne convinge că discursul lui Hrușciov la O.N.U. a trezit un larg ecou în întreaga lume, scria ziarul, este suficient să ne uităm ce loc i-au rezervat ziarele occidentale, chiar și cele mai reacționare, în timp ce, cu cîteva zile înainte de aceasta, discursul incolor al lui Eisenhower a fost întîmpinat cu o indiferență aproape totală".

Pentru pacea și viața omenirii

Am urmărit cu cel mai viu interes cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov, rostită la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. Ea a intrat în istorie ca un mesaj al dragostei de pace, al înaltei răspunderi față de soarta omenirii, al hotărîrii ferme de a bara definitiv calea războiului și de a se reda lumii liniștea și siguranța de care are atîta nevoie.

Colonialismul, această rușine a epocii noastre, trebuie lichidat. Iată ce a cerut de la tribuna Adunării șeful guvernului sovietic. Cerința imperioasă de a se înfăptui dezarmarea generală și totală și promovarea principiilor coexistenței pașnice în relațiile dintre state, indiferent de orînduirea lor socială, și-au găsit expresie fermă în cuvîntarea tovarășului Hrușciov. Propunerile sovietice sînt sprijinite de imensa majoritate a oamenilor de pe glob. Cît de nobile și umanitare sînt aceste propuneri! Puse în practică, ele vor despovăra omenirea de pacostea înarmărilor, de primejdia unui război distrugător.

Sînt mîndru că delegația noastră condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, îndeplinindu-și cu cinste marea misiune pe care i-a încredințat-o poporul nostru, sprijină cu hotărîre ideia dezarmării generale și totale, ideia lichidării definitive a orînduielilor colonialiste, a promovării principiilor coexistenței pașnice.

Propunerile făcute de guvernul nostru privind „acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite" și „măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului, a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare" definesc Republica Populară Romînă, ca o luptătoare activă și hotărîtă pentru biruința cauzei păcii în lume.

Sîntem cu gîndul și cu fapta alături de delegația țării noastre și sprijinim din toată inima activitatea nobilă pe care o desfășoară la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

Prof. dr. AMILCAR VASILIU
directorul Secției de Agrotehnică din I.C.A.R.
Membru corespondent al Academiei R.P.R.

Expresia celor mai arzătoare năzuințe

Cu cîteva săptămîni în urmă, 362 de familii din comuna Frumușani, raionul Vidra, ne-am unit pămînturile, munca și nădejdile. Incă în întovărășirea „Viața Nouă" ne-am convins că munca unită dă roade însutite. Așa ar trebui să se unească toate popoarele în năzuința cea mai scumpă a omenirii în lupta pentru pace. Cînd zilele trecute am deschis ziarul și am citit înflăcărata cuvîntare a tovarășului Hrușciov la O.N.U., cuvintele pline de tîlc că națiunile trebuie să fie unite „prin comunitatea înaltelor interese ale omenirii", m-am gîndit la momentul solemn al constituirii gospodăriei noastre colective. Pornind pe drumul nou al muncii în comun, conduși de partidul nostru drag, ne-am făurit planuri mari, vrem să muncim în pace, să statornicim belșugul pe plaiurile noastre pentru noi și copiii noștri.

Ce lucruri mari ar putea înfăptui oamenii muncii de pretutindeni dacă așa cum se prevede în Declarația guvernului Uniunii Sovietice, s-ar realiza dezarmarea generală și totală! S-ar putea stîrpi pentru totdeauna foamea care macină încă vițele a milioane de oameni în țările capitaliste și coloniale, s-ar putea munci pentru progresul științei în scopuri pașnice, pentru progresul civilizației, s-ar putea construi minunate orașe în care oamenii să trăiască fericiți. Noi, cei ce muncim pămîntul vrem să știm toate ogoarele de pe pămînt cu rod bogat și nu pradă pîrjolului unui război nimicitor. Noi așa ne gîndim, iar popoarele să se întreacă în a face viața oamenilor cît mai îmbelșugată și fericită. Vrem ca frații noștri de pe continente îndepărtate să se elibereze din jugul blestemat al colonialismului și liberi, să-și aducă contribuția la propășirea omenirii întregi. Iată de ce cuvîntarea tovarășului Hrușciov și Declarațiile guvernului sovietic au găsit un ecou de puternic răsunet în inimile noastre.

DUMITRU CRĂCEA
colectivist,
comuna Frumușani, raionul Vidra

REDACȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10 17 60 20 17 60 40 ABONAMENTE: 7 60 lei anual Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Generale P.T.T.R. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"